

— Тѣ, господарю, ще ти взематъ само паритѣ и слѣдъ това ще продължаватъ, съ тайната, която държатъ, да те ограбватъ. Въ Римъ има толкова злодѣи, колкото зърна въ пѣська на аренитѣ, но ти не можешъ си прѣдстави какъ тѣ постѣпватъ, когато почтенъ човѣкъ ги подкупува да извършатъ злодѣяние. Не, достойний трибуне! А ако стражата хване убийцитѣ на мѣстопрѣстѣплението? Тогава ще узнажатъ кой ги е наелъ. А мене тѣ нѣма да издадѣтъ, защото азъ нѣма да имъ кажъ името си. Ти лошо правишъ, дѣто ми не довърявашъ, тѣй като, — като оставимъ на страна моята добросъвѣстность, — не забравай, че тука работата се касае за двѣ други нѣща: за моята черга и за наградата, която ми обѣща.

— Колко ти трѣбватъ?

— Трѣбватъ ми хилядо сестерции; но вземи въ внимание това, че азъ трѣбва да намѣрѣмъ честни разбойници, такива, които, като се наематъ съ работата, да не избѣгатъ въ рѣшителната минута. За добрата работа трѣбва и добра заплата. Трѣбва и мене да дадешъ нѣщичко, за да могъ понѣ да избѣршѣмъ сълзитѣ, които ще пролѣжъ налъ Главка. Боговетѣ знажатъ, колко го обичахъ. Ако сега получѣ хилядо сестерции, слѣдъ два дена душата му ще бѣде въ Аида, и тамъ, ако душитѣ запазватъ паметята и способността да мислятъ, той ще разбере колко съмъ го обичалъ. Хора още днесъ ще намѣрѣмъ и ще имъ заявѣмъ, че за всѣкой денъ отъ живота на Главка, отъ днесъ нататакъ, ще имъ намалявамъ по сто сестерции отъ възнаграждението.

Виниций още единъ пѣтъ обѣща да му даде просената сума, но му запрѣти да говори вече за Главка и захванъ да го распитва какви други извѣстия носи, дѣ е билъ до сега, що е видѣлъ и открилъ. Но Хилонъ не можѣ да му каже нищо ново. Той е билъ още въ двѣ молитвени къщи, дѣто внимателно изгледалъ всички, особено женитѣ, но не видялъ ни една, която да прилича на Лигия. Обаче, християнитѣ все още го считали за свой, а отъ деня, въ който той даде пари за откупа на Еврикиевия синъ, го почитали като човѣкъ, който върви по стѣпкитѣ на Христа. Той още узналъ отъ християнитѣ, че единъ отъ великитѣ имъ апостоли, нѣкой си Павелъ отъ Тарсъ, се намиралъ сега въ Римъ, заточенъ, вслѣдствие оплакванията на юдеитѣ. Но най-много го зарадвало извѣстието, че главниятъ духовенъ началникъ на цѣлата секта, бившъ ученикъ на Христа, който е наслѣдилъ отъ него властта надъ християнитѣ въ цѣлия свѣтъ, така сѣщо скоро щѣлъ да дойде въ Римъ. Сигурно, всички християни ще идѣтъ да го видѣтъ и чуѣтъ проповѣ-